

1, 6. SCHIEFNER, Lebensb. 260 (30). BURN. Intr. 22. 23. HIUEN-TSANG I, 295. 297.

जैतवनीय (von जैतवन) m. pl. Bez. einer buddhistischen Schule BURN. Intr. 447. Lot. de la b. l. 338.

जैतव्य (von जि) adj. zu besiegen, besieger AK. 2, 8, 2, 42. H. 793. MBH. 2, 769. PRAB. 72, 11. जैतव्यमिति काकुत्स्थो मर्त्यमिति रावणः । उभौ तौ वीर्यसर्वस्वं युद्धे ऽदर्शयतं परम् ॥ ich muss siegen R. 6, 91, 7.

जैतसाह्वय (जैत = जैतर + सा) adj. nach Gēta benannt: वन = जैतवन LALIT. ed. Calc. 7, 11.

जैताराम (जैत = जैतर + आराम) m. = जैतवन BURN. Intr. 223.

जैव (von जि) adj. was zu gewinnen, zu erbeuten ist: आस्थाता ते जयतु जैवानि RV. 6, 47, 26. तेन वै देवा जैवानि (sic) जिवा PAÑĀV. Br. 20, 3.

जैताक m. eine Art Schwitzbadstube KARAKA im ÇKDR. जैतक VJUTP. 215.

जैन्य (von जन्) adj. edel von Abkunft, γενναίος: जनिष्ठ हि जैन्या अग्रे अक्राम् RV. 5, 1, 5. शिशुं नवं जज्ञानं जैन्यं विपश्चितम् 9, 86, 36. 10, 4, 3. विष्पति 1, 128, 7. वृषन् 2, 18, 2. 1, 140, 2. वाजिन् 130, 6. मधु स्वाकं उडुके जैन्या गौः 3, 31, 11. योषीवृणात् जैन्या युवां पती 1, 119, 5. 71, 4. 146, 5. 10, 61, 24. Viell. ächt, wahr in der Verbindung mit वसुः प्रयत्नं जैन्यं वसुं RV. 2, 3, 1. ते हिन्विरे अरुणं जैन्यं वस्वेकं पुत्रं तिसृणाम् 8, 90, 6. Vgl. den folg. Art.

जैव्यावसु (जैन्य + वसु) adj. ächten, wahren Reichthum habend, von den Açvin RV. 7, 74, 3. von Indra-Agni 8, 38, 7.

1. जैमन् (von जि) adj. überlegen (?): उदन्यजैव जैमना मद्रेव RV. 10, 106, 6. Nir. 13, 5.

2. जैमन् (wie eben) m. Ueberlegenheit: जैमा च मे मक्तिमा च मे VS. 18,

4. जैमानं मक्तिमानं गमेयम् TS. 1, 6, 2, 4. 7, 4, 2. PAÑĀV. Br. 13, 12. 15, 5.

जैमन n. = जमन das Essen; Speise AK. 2, 9, 56. TRIK. 3, 3, 279. H. 424. — Vgl. जिम्.

जैप (von जि) adj. zu besiegen P. 3, 1, 97. Sch. 6, 1, 213. Sch. AK. 2, 8, 2, 42. H. 793. नितिति MBH. 15, 220. तस्मात्कामादयः पूर्वं जैयाः पुत्र महीमुजा MĀRK. P. 27, 12. प्रगोवात्कामात्मना जैयः 39, 9. मनः P. 6, 1, 81, Sch. अजैय (s. auch bes.) unbesiegbar: देवैरजैयाः MBH. 1, 162.

जैलक m. N. pr. eines Mannes RĀĀ-TAR. 7, 1635.

जैषु, जैषते sich bewegen, gehen DHĀTUR. 16, 15.

जैष्य (von जि) m. das Gewinnen, Erlangen, Erwerben: अयो तोकस्य तनयस्य जैषे RV. 1, 100, 11. — Vgl. जैत्र, स्वर्जैष.

जैक्, जैक्ते NAIGH. 2, 14 (गतिकर्मन्). DHĀTUR. 16, 43 (प्रयत्ने streben, sich bemühen). 1) den Mund aufsperrn, schnauben; lechzen: अस्य शुष्मसो दृशानपवेर्जैकमानस्य स्वनयन्त्रियुद्धिः RV. 10, 3, 6. शिरो अषयं पथिभिः सुगोभैरुणुभिर्जैकमानं पतत्रि 1, 163, 6. (पितरः) ये तातृषुदेवत्रा जैकमाना कौत्राविद् स्तोमंतष्टास अर्कैः 10, 15, 9. — 2) gähnen, klaffen: जैत्रमिव वि ममुस्तेजनेनैक् पार्त्रमभवो जैकमानम् vas hians RV. 1, 110, 5. — Verwandt mit जम्, जम्न्; vgl. एध् und अर्ध, गेह् und गृह, गोएह् und गृह्णाति.

— वि den Rachen aufsperrn: विजैकमानः परशुर्न जिक्हा इविर्न द्रावपति दारु धत्तु RV. 6, 3, 4.

जैगट s. जैयट.

जैगीषव्य patron. von जैगीषु gaṅga गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. pr. ei-

nes alten Rshi, der häufig in Verbindung mit Asita Devala genannt wird, MBH. 2, 441. 9, 2859. fgg. 12, 8431. fgg. 13, 1333. HARIV. 932. VARĀH. BRH. S. 47, 62 (षिव्य). BUĀG. P. 9, 21, 26. COLEBR. Misc. Ess. I, 241. जैगीषव्येश्वर n. N. eines Liṅga in Vārāṇasi Verz. d. Oxf. H. 71, a. जैगीषव्यायणौ f. zu जैगीषव्य gaṅga लोहितदि zu P. 4, 1, 18.

जैत्र (von जि 1) adj. f. ई überlegen, siegreich, triumphirend, zum Siege führend AK. 2, 8, 2, 42. H. c. 151. रथ RV. 1, 102, 3. 10, 103, 5. MBH. 2, 490. 940. 2064. 3, 16510. 5, 3645. 7, 2479. RAGH. 12, 85. BUĀG. P. 3, 21, 52.

4, 10, 4. 16, 20. VP. 610 (nach WILS. N. von Kṛshṇa's Wagen). DAÇAK. 37, 8. षताकिन् MBH. 7, 6884. धनुस् RAGH. 4, 16. आभरण 16, 72. दोभिः BUĀG. P. 8, 7, 17. मनः RV. 1, 102, 5. क्रतु 10, 136, 10. ĀÇV. ÇR. 4, 13. मक्ति-

मन् ÇAT. Br. 13, 1, 9, 7. साति RV. 1, 111, 3. अग्नि जैत्रोरसचक्ष स्पृधानम् (उपासः) 3, 31, 4. यात्राभिः RĀĀ-TAR. 1, 115. सांप्रामिकैर्मन्त्रैः MBH. 7, 2989. अथर्वभिः RAGH. 17, 13. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarāshṭra MBH. 9, 1404. — 3) f. ई N. einer Pflanze, Sesbania aegyptiaca Pers.

(जयस्ती), ÇABDAR. im ÇKDR. — 4) n. Ueberlegenheit, Sieg, Triumph: इन्द्रं जैत्राय कृष्या शचीपतिम् RV. 8, 15, 13. 9, 111, 3. सोमो जैत्रस्य चेतति 106,

2. 8, 15, 3. AV. 20, 128, 15. इन्द्रं जैत्राय जज्ञिषे TB. 2, 4, 3, 5. जैत्राय जैतवे 2, 2.

जैत्ररथ (जैत्र + रथ) adj. subst. dessen Wagen siegreich ist, Sieger HAL. im ÇKDR.

जैत्रायणि von जैत्र gaṅga कर्णादि zu P. 4, 2, 80.

जैव s. u. जैव.

जैवायन von जैवन् gaṅga कर्णादि zu P. 4, 2, 80; vgl. 6, 4, 144.

1. जैन (von जिन) adj. f. ई zu den Ġina in Beziehung stehend: शासन्देवताः H. 46. ein Anhänger der Lehre der Ġina, ein Ġaina 861, Sch. Verz. d. B. H. No. 901.964. COLEBR. Misc. Ess. I, 228. 329. 378. fgg. II, 191. fgg. 313. fgg.

2. जैन = زين N. pr. eines Fürsten von Kaçmtra Verz. d. B. H. No. 566. जैननगर und श्रीजैनाह्लाभदीन (v. l. ०देन) = زين العابدين ebend.

जैनेन्द्र (जैन + इन्द्र) m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. B. H. No. 790. COLEBR. Misc. Ess. II, 39. — Vgl. जिनन्द्र.

जैन्य wohl adj. von जैन in जैन्यपुस्तक, जैन्यग्रन्थ, जैन्यपारसनाथचरित्र Verz. d. Oxf. H. 84.

जैपाल m. = जयपाल 4. und auch daraus entstanden DVIRŪPAK. im ÇKDR.

जैमत् m. patron. eines Mannes PRAYARĀDH. in Verz. d. B. H. 57. जैमत्तायन ebend. 55. — Vgl. जैवत्तायन.

जैमिनि m. N. pr. eines Lehrers ĀÇV. GRHJ. 3, 4. ÇĀKH. GRHJ. 4, 10. 6, 6. HARIV. 7999. RAGH. 18, 32. BUĀG. P. 9, 12, 3. Schüler Vjāsa's Ind. St. 4, 377. MBH. 1, 2418. 2, 106. 12, 12338. fungirt als Udgātar beim Schlangenopfer des Ġanamegaja 1, 2046. erhält von Vjāsa den Sāma-Veda VP. 276. 282. BUĀG. P. 1, 4, 21. VIJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 54, b. Gründer der Karmamīmāṃsā MADHUS. in Ind. St. 1, 19. COLEBR. Misc. Ess. I, 227. fgg. 296. fgg. ०सूत्र Verz. d. B. H. No. 600. Ind. St. 4, 174. मीमांसाकृतमुन्ममाथ सकृसा कृस्ती मुनिं जैमिनिम् PAÑĀT. II, 34. ein Kāṇḍarshi TRIK. 2, 7, 17. कडार, ०कडार P. 2, 2, 38, Sch. ०भारत